

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.261/2016/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd (fél címe 2)

Az alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatóság

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016.01.08-án kelt 17.K.32.961/2015/2-II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.32.961/2015/2-II. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- (ötvenezer) felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 915.300.- (kilencszáztizenötezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Felperesnél az adóhatóság 2013. évi különadó bevallás utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés során megállapította, hogy

felperesnek a Magyar Nemzeti Banknál (továbbiakban: MNB) fennálló munkaviszonya 2013. október 17-én közös megegyezéssel megszűnt, melynek következtében a munkáltató és munkavállaló megállapodása alapján összesen 21.824.303.- forint juttatás került kifizetésre a felperes részére. A felperes adóbevallásában különadó alapot képező bevételként 23.674.587.- forintot, a különadó összegeként pedig önellenőrzés során 17.957.817.- forintot vallott be.

- [2] Az elsőfokú hatóság határozatával a különadó alapját, a juttatott összeget az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetőleg módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény (a továbbiakban: Egptv.) 9. § alapján 3.500.000.- forinttal csökkentve 18.324.303.- forintban állapította meg. Miután pedig a felperes részére juttatott teljes összeg közös megegyezés, nem pedig jogszabály alapján került kifizetésre, az átalány közteher mértékét az Egptv. 12/D. § alapján 75%-ban, összegét 13.743.227.- forintban rögzítette. Erre tekintettel a munkáltatói levonás eredményeként 4.214.590.- forint túlfizetés keletkezett.
- [3] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperesi jogelőd 2015. május 26-án kelt 2928636167. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Nem fogadta el a felperes azon hivatkozását, hogy a juttatás teljes összege után 25%-os átalány közterhet kell megállapítani, mert a munkaviszonya a munkakörének megszűnése miatt szűnt meg, és a közös megegyezéssel történő megszűnést azért választotta, hogy az önéletrajzában ne szerepeljen a munkáltatói felmondás. Ez által azonban nem került kedvezőbb helyzetbe, mert azonos térítési díjban részesült, mint amilyen felmondás esetén illette volna meg.
- [4] Alperes hangsúlyozta, hogy a felperes munkaviszonya nem jogszabály rendelkezésére alapítottan, hanem közös megegyezéssel szűnt meg, és az a körülmény, hogy e megállapodást a munkáltató kezdeményezte, nem változtat azon a tényen, hogy a megszüntetés megállapodással történt. Külön megállapodásban határozták meg a munkavállalót megillető térítés, a munkavégzés alóli mentesítés idejére járó munkabér összegét. Az a körülmény, hogy megegyezésük tartalmában azonos juttatásokat határozott meg, mint amelyek rendes felmondás esetén is megillették volna az adózót nem változtat azon, hogy ezen bevételeket a felperes megállapodás alapján szerezte meg. A jövedelem csak akkor minősül jogszabály alapján megszerzettnek, ha annak kifizetésére jogszabály kötelezi a munkáltatót. A kollektív szerződés nem jogszabály és azt a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) alkalmazásában sem kell annak tekinteni. Nem releváns, hogy az adózó és a munkáltató között létrejött megállapodás a kollektív szerződéshez vagy a jogszabályi rendelkezéshez képest milyen összegű kifizetéseket tartalmaz, arányosítani ugyanis a jogszabály alapján és a nem a jogszabály alapján megszerzett bevételeket szükséges.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az alperesi határozat ellen előterjesztett keresetet a Fővárosi

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletével elutasította. Idézte az Egptv. 12/D. § (1)-(4) bekezdéseit, kifejtve, hogy a (3) bekezdés d) pontjának szövegezése okán egyértelmű, hogy a felperes csak akkor lenne jogosult a kedvezőbb 25%-os átalány közteherre, ha jogszabályi rendelkezés alapján az abban meghatározott legkisebb mértéket meg nem haladóan kapta volna a juttatásokat. Tévesen hivatkozott a felperes az Mt. 13. §-ára, miszerint az jogszabályi rangra emelné a kollektív szerződést, mert azt nem jogszabályként, hanem munkaviszonyra vonatkozó szabályként említi az Mt.. Hangsúlyozta, hogy a kollektív szerződés nem szerepel a jogszabályok Alaptörvény T cikk (2) bekezdése szerinti felsorolásában sem.

- [6] A felperes nem jogszabály rendelkezése, hanem megállapodás alapján szerezte az átalány közteher alapját képező bevétele egészét, így alaptalanul hivatkozik a 14/D. § (4) bekezdés második fordulata szerinti arányosításra. Az, hogy a munkáltató kezdeményezte a munkaviszony megszűnését, nem változtat a közös megegyezés megállapodás jellegén. Nem releváns az sem, hogy a felperes a munkáltatói felmondás helyett milyen megfontolásból választotta a közös megállapodást. Ebből következően az Egptv. 12/D. § (3) bekezdés d) pontja szerinti 25%-os kulcs helyett a (4) bekezdés szerinti 75%-os átalányközteher alapján kell meghatározni a közteher mértékét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte annak megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés hozatalát, ekként alperesi határozat hatályon kívül helyezése mellett új eljárás elrendelését. Jogszabálysértésként hivatkozott az Egptv. 12/D. § (3) bekezdés d) pontjára és (4) bekezdésére, valamint az Mt. 13. §-ára. Kifejtette, hogy az Szja. általános mértékének alkalmazását 3.500.000.- forintban limitálja a jogszabályi rendelkezés. Az ezt meghaladó részt a törvényes mértéket meg nem haladó részben 25, míg a törvényes mértéket meghaladó részben 75% különadóval sújtja.
- [8] A megkülönböztetésnél irányadó szempont a juttatás törvényes mértéke és nem a munkaviszony megszűnésének jogcíme. A felperes munkaviszonya 20 év után szűnt meg. A közös megegyezés kapcsán fillérre azonos térítési díjban részesült, mint amennyit a munkáltató egy felmondás esetén részére kifizetni köteles lett volna a munkaviszonyára érvényes jogszabályi rendelkezések, tehát a Munka törvénykönyve, illetőleg a Magyar Nemzeti Bank kollektív szerződése ismeretében.
- [9] Mindebből következően a vonatkozó rendelkezések alapulvételével számított úgynevezett legkisebb mértéket meg nem haladó, a különadó hatálya alá tartozó és nem a 12/D. § (4) bekezdés szerint minősülő 75%-os átalány adóval sújtott bevételt.

- [10] Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [12] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt. A felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet.
- [13] Az Egtv. 12/D. § (4) bekezdése értelmében, ha a magánszemély kizárólag olyan, a 9. § (2) bekezdése szerinti adóalapba tartozó bevételt szerzett, amely nem minősül jogszabály alapján megszerzett bevételnek (így különösen a külön szerződés alapján megszerzett bevétel), az átalány közteher mértéke - a (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően - 75 % (a továbbiakban: átalány közteher magasabb mértéke). Ha magánszemély a 9. § (2) bekezdése szerinti adóalapba tartozó bevételt úgy szerezte, hogy annak volt jogszabály alapján megszerzettnek minősülő és annak nem minősülő része is, az átalány közteher magasabb mértékét a különadóalap olyan hányadára kell alkalmazni, amilyen arányt a jogszabály alapján megszerzettnek nem minősülő rész a 9. § (2) bekezdése szerinti adóalapban képviselt, míg az adóalap fennmaradó részére a (3) bekezdés szerinti átalányközteher- kötelezettség mértékét kell alkalmazni.
- [14] Az Mt. 13. §-a szerint e törvény alkalmazásában munkaviszonyra vonatkozó szabály a jogszabály, a kollektív szerződés és az üzemi megállapodás, valamint az egyeztető bizottságnak a 293. §-ban foglaltak szerint kötelező határozata.
- [15] A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróságnak az idézett jogszabályok értelmezésével jogkérdésben kellett döntenie, és az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem ugyancsak erre irányult. Az elsőfokú bíróság a jogszabály helyes értelmezésével jogszerű ítéletet hozott, amikor kifejtette, hogy a felperes a kedvezőbb 25%-os adómértékre azért nem jogosult, mert teljes egészében megállapodás alapján szerezte az átalányközteher alá eső bevételt.
- [16] A Kúria osztva az elsőfokú bíróság érvelését azt emeli ki, hogy a munkáltató és a dolgozó közötti megállapodásra tekintettel a kifizetett juttatás nem minősül jogszabály alapján nyújtottnak, de még részben sincs olyan hányada, melyet a munkáltató jogszabályi kötelezettsége alapján fizetett volna. Ennél fogva nincs érdemi relevanciája egyrészt annak, hogy a felperes éppen akkora összegű juttatást kapott, mintha a munkáltatói felmondás jogcímén szűnt volna meg a munkaviszonya, másrészt, hogy a kollektív szerződés jogi jellege szerint minek minősül, mindebből következően az arányosítás lehetősége nem állt fenn.
- [17] Tekintettel arra, hogy a felperes a kollektív szerződés jogi

jellegével kapcsolatos okfejtését (jogszabály-e vagy sem) a felülvizsgálati kérelemben is fenntartotta, a Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság helyes választ adott erre a felvetésre is, azaz az Mt. nem emelte jogszabályi erőre a kollektív szerződést és az Alaptörvény szerint sem jogszabály.

- [18] A Kúria rögzíti, hogy a felek közös megegyezésére tekintettel kellett az alperesnek alkalmaznia a magasabb adómértéket, ezt helyesen fogadta el az elsőfokú bíróság is. A felperes döntésének indokát, a közös megegyezés motivációját nem vizsgálhatta, és azt nem vehette figyelembe a Kúria sem.
- [19] Mindezekre tekintettel a Kúria az érdemben helyes elsőfokú ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta, hangsúlyozva, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat nem sértette meg.

Záró rész

- [20] A Kúria a Pp. 78. § (1) bekezdés alapulvételével kötelezte a felperest az alperest illető perköltség megfizetésére.
- [21] A felmerült felülvizsgálati eljárási illetékről a Kúria a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett akként, hogy illetékként a fizetendő adó 25% és 75%-a közötti különbözetét vette figyelembe.

Budapest, 2016. október 12.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő